ออมเพื่อการเกษียณไม่ยากหากลงมือวันนี้ (1)

ผ่านมาถึงกลางปี 2549 แล้ว ทุกคนยังคงต้องทำหน้าที่ของตนเองอย่างไม่หยุดนิ่ง ช่วงวันหยุดที่ผ่านมาได้มีโอกาสพบผู้คนมากมาย และยังมีอีกหลายคนที่พูดคุยกันว่า อยากมีเงินเก็บไว้ใช้ในตอนเกษียณจะ ทำอย่างไรดี รายจ่ายมีตั้งมากมาย แทบไม่มีเงินเหลือเอาไว้ออมและลงทุนเลย พอได้ยินแบบนี้รู้สึกกลุ้มใจจัง เพราะในชีวิตถ้าเราบอกว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งมีค่าเราย่อมจะมีเวลาให้กับมันเสมอ แต่ถ้าเรายังละเลยเรื่องนั้น ๆ เท่ากับว่า เรายังเห็นเรื่องอื่นมีคุณค่ามากกว่า เราจึงผลัดเรื่องเงินทองที่เราควรเห็นความสำคัญออกไปเรื่อย ๆ มันก็เท่านั้น ดังนั้น ถ้าบอกว่าอยากมีเงินออมไว้ใช้ตอนแก่ และรู้ว่าไม่อยากลำบากในการต้องพึ่งลูกหลาน เราก็ต้องใส่ใจมีเวลาให้กับเรื่องนี้ และต้องใช้ให้น้อยกว่าที่หาได้ เพื่อให้เหลือเก็บออม ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม

การออมเงินเพื่อการเกษียนเป็นเรื่องสำคัญของประเทศอย่างมาก เพราะไทยเหลือเวลาอีก 4 ปี นับไปถึงปี 2552 ก่อนจะเข้าสังคมวัยสูงอายุ โดยหลังจากนี้ประชากรในวัยทำงานของประเทศจะลดน้อยลง ทำให้กำลังการผลิตของประเทศลดลง อัตราการพึ่งพิงสูงขึ้น เพราะประชากรวัยแรงงานต้องรับภาระเพิ่มขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยเพิ่มเติมว่า ขนาดรูปแบบของครอบครัวก็เปลี่ยนแปลงไป โดยขนาดครอบครัวที่มีครัวเรือนคนเดียวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.9 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 9.6 ในปี 2545 ส่งผลให้แนวโน้มครอบครัวล่มสลายมีความเสี่ยงสูง และอาจเกิดปัญหาพึ่งพิงสูงมากขึ้น โดยเฉพาะครอบครัวที่ยากจนมีสมาชิกครอบครัวเป็นเด็กและผู้สูงอายุ

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้การออมเพื่อการเกษียณมีความจำเป็นและสำคัญมากขึ้น โดยคนทำงานทุกคนต้องตระหนักแล้วว่าการออมกับวิถีการดำเนินชีวิตหลังเกษียณเป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แยกกันไม่ออก ดังนั้นเราจึงต้องมาใส่ใจกัน เริ่มต้นขั้นแรกคือ "สำรวจรายได้ของตนเองและครอบครัวทั้งหมด" ว่าตัวเราเองมีรายได้ประจำต่อปีเท่าไหร่ และหากมี คู่สมรส ก็ให้เอามาคิดว่ามีเท่าไหร่ นอกจากนี้ยังมีรายได้เพิ่มเติมส่วนอื่น ๆ นอกจากงานประจำอีกหรือไม่ ถ้ามีก็ให้เอามาคิดรวมกันให้หมด เป็นรายได้ทั้งหมดต่อปี เช่นตัวเองมีรายได้ 300,000 บาทต่อปี คู่สมรสมีรายได้ 300,000 บาทต่อปี และไม่มีรายได้อื่น ๆ เพิ่มเติม เท่ากับว่า เรามีรายได้ทั้งหมดเท่ากับ 600,000 บาทต่อปี (รายได้ทั้งหมดคิดก่อนหักภาษี) และเมื่อคิดรายได้ทั้งหมดของเราได้แล้ว ขั้นต่อไป คือ "คิดเป้าหมายของจำนวนเงินที่จะใช้ในหลังเกษียณ" ว่า ตัวเราเองเมื่อหลังเกษียณ เราอยากมีเงินไว้ใช้เท่าไหร่ ตัวอย่างเช่นเราอยากมีประมาณ 80 % ของรายได้ต่อปี เราก็เอารายได้รวมต่อปี 600,000 x 0.80 เท่ากับ 480,000 บาท จำนวนเงินนี้เท่ากับเป็นจำนวนเงินที่เราต้องการใช้ต่อปีเมื่อเกษียณไปแล้ว ทั้งนี้เราอาจจะไม่ได้ต้องการ 80% ก็ได้ อาจน้อยลงหรือเพิ่มขึ้นก็เป็นไปได้เสมอ แล้วแต่ความต้องการ ความพอใจของเรา แต่เราก็ควรมีเป้าหมายให้ชัดเจนตั้งแต่วันนี้ได้แล้ว

ขั้นต่อไปที่ต้องคิดอย่างต่อเนื่องกัน ลืมไม่ได้เลยก็คือ "อัตราเงินเฟ้อ" เป็นเท่าไหร่ เพราะอัตราเงินเฟ้อจะเป็นตัวที่ทำให้ค่าของเงินลดลงได้อย่างไม่น่าเชื่อ ทำให้จำนวนเงินที่เราเคยคิดว่าน่าจะพอในวันนี้ก็อาจจะไม่พอเพราะค่าของเงินลดลงนั่นเอง โดยเราก็ต้องเอาจำนวนเงินเป้าหมายที่เราคิดได้ว่าเราต้องการใช้หลังเกษียณเท่าไหร่ คูณด้วยอัตราเงินเฟ้อ ก็จะได้เป็นจำนวนเงินที่ใกล้เคียงกับที่เราต้องการมีไว้ใช้จริง ๆ กันแล้ว เช่น 480,000 x 1. 5 = 720,000 ซึ่งเท่ากับเป็นจำนวนเงินที่เป็นมูลค่าเงินที่เราควรจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขได้อย่างเต็มที่เมื่อไม่มีเงินเดือนแล้ว

หลังจากนี้เราจะมาคิดกันต่อไปว่า เมื่อได้ตัวเลขดังกล่าวมาแล้ว ควรคิดอะไรต่อไปอย่างเป็นระบบมากขึ้นในตอนต่อไป เพื่อจะรับมือกับชีวิตที่มีค่าของเรา ซึ่งก็ทำให้ช่วยตอบคำถามได้ว่า เราเองมองว่าตัวเราเองมีค่าหรือไม่ ถ้ามีค่าเราต้องมีเวลาที่จะดูแลตัวเราเองไว้ ไม่ให้ตัวเองเดือดร้อน ที่สำคัญคนอื่นต้องมาพลอยเดือดร้อนไปกับเราด้วยนี่สิ

คอลัมน์ เงินทองต้องวางแผน โดย
อมฤดา สุวรรณจินดา
ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ กบข.